

Den Skrivelse fra den forrige Theaterchef, hvortil ovenfor er henvist, lyder saaledes:

„Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har begjært mine Uttringer i Anledning af, at Folkethingets Udvalg angaaende Statsrevisionens Betænkning for 1874—75 har ønsket sig Oplysning meddelte om, hvad der maatte have hindret en Udvidelse af Theatersaisonen 1874—75 over Juni Maaned.

Sdet jeg, som daværende Chef for det kongelige Theater og Kapel, har at besvare dette Spørgsmaal, skal jeg først tillade mig med Hensyn til Fortiden at bemærke, at, da i Aaret 1853 Forestillingerne paa Grund af Koleraepidemien først begyndte den 18de September, blev der i Juni 1855 til Gjengæld givet 11 Forestillinger. Paa samme Maade blev der i Aaret 1856 spillet fra 1ste til 21de Juni, da Forestillingerne i Anledning af Lilstuerpladsens Ombygning først havde kunnet begynde den 23de September 1855, og ligeledes blev der, da Scenens og Foyerens Ombygning i Sommeren og Efteraaret 1857 havde været til Hinder for at kunne begynde Forestillingerne søndag den 5te December s. A., givet 11 Forestillinger i Juni 1858, efter at der fra 1ste September til 22de November 1857 var spillet 60 Gange paa Hoftheatret.

Naaget dette Forbillede maatte henvise til at søge de Forestillinger, der tabtes ved, at Saisonen 1874—75 først begyndte den 15de Oktober, erstattede ved Forestillinger i Juni Maaned 1875, har jeg dog intet Dieblit tvivlet om, at dette, saaledes som alle Forholdene stillede sig ved det ny Theaters Nabning, maatte anses for utilraadeligt og uigjennemførligt.

I Almindelighed maa det bemærkes, at der paa det kongelige Theater, paa ganske faa Helligdage nær, spilles hver Aften i hele Saisonen, gjør en længere Hviletid efter den tilendebragte Saison uundgaelig nødvendig, ikke blot for det kunstneriske og sceniske Personale, men ogsaa for Funktionærerne og det øvrige talrige Personale, som er ansat ved Theatret til at udføre alle de tekniske og materielle Funktioner, der kræves til Forestillingerne og til i det Hele at holde en saa storstilet og sammensat Anstalt som det kongelige Theater i Gang. Uden at være indlevet i selve Forholdene, gjør man sig vanstelig nogen ret Forestilling om, i hvilken Grad den uden Afbrydelse i hele Saisonen fortsatte Virksomhed slider paa Kræfterne af enhver Art, og navnlig da paa de dygtigste og mest benyttede. Det er derfor under alle Omstændigheder en meget betænkelig Sag at røre ved den igjennem en lang Praxis bestemte Ferie efter Spilletidens Ophør, der navnlig for det sceniske og kunstneriske Personale ikke er rundeligere afmaalt end til at forskaffe den nødvendige Hvile for at samle Kræfter til den næste Saison. Thi Prøverne til Forestillingerne i den kommende Saison tage allerede deres Begyndelse i Midten af August og, for at dette med fuld Nytte kan ske fra denne Tid, maa allerede Meget sættes i Værk ved Theatret fra Maanedens Begyndelse, medens den væsentligere Del af Skuespil- og Operapersonalet i Reglen fra Juli Maaned af har Beskjæftigelse med at indstudere de ny Roller, som allerede ved Udløbet af den sluttede Saison ere uddelte for den kommende. Hvad der i Almindelighed taler for at værne om Theaterferien, gjør sig i forstærket Grad gjældende, saaledes som Personalforholdene i de senere Aar have formet sig ved det kongelige Theater, efterat dette i det sidste Decennium jevnstids med mange sølelige Løb i Kunstnerklassen kun har haft en yderst sparsom Tilgang af virkelig større Kapaciteter. Deraf har i de senere Aar udviklet sig den abnorme Tilstand, at Flertallet af de Kunstnere, som ere Repertoirets egentlige Bærere, ere i en fremrykket Alder, og af disse lide atter Nogle under en vakkende Helbredstilstand, der virker tilbage paa deres Udholdenhed i Tjenesten. Til de Lider, da der, som forudstiftet, blev spillet i Juni Maaned, stod Theatret derimod vel besat med yngre Kræfter, tilstrækkelige baade til at bære Repertoiret og udholde det ved en Forlængelse af Spilletiden forøgede Arbejde. I August Maaned 1874, da Beslutningen for Abonnementets Skyld skulde tages om Forestillingerne Fortsættelse i den kommende Juni Maaned 1875, var af det saatalige Personale, i hvilket Repertoiret i den senere Tid har haft sin Hovedstøtte, Skuespillerinde Fru Søding meldt sig mindst for et halvt Aar med en Bedøvelse af, at hun neppe senere vilde kunne fortsætte sin Virksomhed; Skuespiller B. Wiehe angrebet af en Nierbetændelse, der efter Lægens Udsigende lod berygte, at han for den største Del af Saisonen vilde blive utilstændig; Skuespiller Rosenkilde lidende endnu af Følgerne af en Sygdom, der for ikke lang Tid tilbage i mere end et Aar havde bundet ham til Hjemmet og svækket hans Helbred saaledes, at gjentagne Badereiser i flere kommende Sommerferien for ham vilde blive en Nødvendighed. For Operasens Vedkommende maatte det med Hensyn til Skuespiller Schram, der siden Aaret 1866 hvert Aar har maattet gjøre en Badereise til Gms efter sin Læges indstændige Raad for et Halsendes Skyld, anses for givet, at en lignende Reise uundgaelig vilde foretaas i det kommende Aar, og endelig lod det sig forudsæ, at Omstændighederne vilde nødsage Operasangerinde Fru D. Hansen til at afbryde sin Virksomhed for længere Tid henimod Saisonens Udgang.